

Двамата приятели, блѣди, застанаха единъ до другъ, съ помръдващи отъ лекъ нервенъ трепетъ ржце, мълчаха.

Офицерътъ подзе :

— Никой не ще узнае кога и да е това; вие ще се върнете спокойно. Тайната ще изчезне съ васъ. Ако откажете, предстои ви смъртъ, и то веднага. Избирайте!

Тѣ стояха неподвижни, безъ да отворятъ уста.

Прусакътъ, все тъй спокоенъ, подзе отново, като протягаше ржка къмъ рѣката :

— Помислете, че следъ петъ минути вие ще бъдете на дъното на тая рѣка. Следъ петъ минути! Вие трѣбва да имате близки, нали?

Монъ-Валериенъ непрестанно гърмѣше.

Двамата риболовци стояха прави и безмълвни. Нѣмецътъ даде разпоредби на нѣмски. После той поотмѣсти стола си, за да не бжде близу до пленниците. И дванадесетъ войника застанаха на двадесетъ крачки съ пушки при нозе.

Офицерътъ подзе :

— Давамъ ви още една минута — нито две секунди повече.

После той стана бърже, приближи се до двамата французи, улови Морисо подъ ржка, отведе го по-надалеч и му каза съ нисъкъ гласъ :

— Бърже, ще кажешъ ли лозинката? Другарьтъ ти не ще знае нищо; азъ ще се престоря, че се смилявамъ надъ васъ.

Морисо не отговори нищо.

Прусакътъ отведе тогава г-нъ Соважъ и му зададе сжщия въпросъ.

Г-нъ Соважъ не отговори.

Тѣ се озоваха отново единъ до другъ.

И офицерътъ започна да командува. Войниците повдигнаха оржжията си.